

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 9 Febr. 1880, kl. 12 midd.

Betänkande, i anledning af väckt motion om särskild bevillning för vissa innehafvare af ordensvärdighet.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till Bevillnings-Utskottet remitterad motion (N:o 135) anför Herr *A. P. Lind*, att, ehuru i 3 § af gällande stämpelpappersförordning vore stadgad det belopp stämpelpapper, hvarmed utnämningssbref till kommandörer och riddare skola beläggas, det likväl vore känt att några sådana bref i allmänhet icke utfärdades. På det Riksdagens beslut om beskattningen af ifrågavarande ordenstecken måtte varda tillämpadt, föreslår derföre motionären, »att alla de svenska undersåtar, hvilka blifvit tilldelade någon af de uti förutnämnda § omförmälde ordnar samt dem emottagit, men icke kunna förete dylika utnämningssbref, måtte i bevillning årligen påföras en i sammanhang med öfriga bevillningar redovisad afgift, motsvarande sex procent af det stämpelpappers värde, som, vid den tid utnämningen meddelades, författningsenligt skolat ifrågavarande utnämningssbref påföras.»

För så vidt motionärens förevarande förslag är förestafvad af omtanke om statsinkomsternas behöriga inflytande, är Utskottet villigt att åt syftet i detsamma skänka sitt erkännande. Utskottet kan emellertid icke finna, att de deri afsedda riddareordnarne utgöra ett lämpligt föremål för åtgärder af statsmakterna vare sig i ena eller andra hänseendet. Om ock, enligt nämnda ordnars statuter, utdelandet af deras hedersstecken tillkommer monarken och hänsyn dervid skall tagas till förtjenster om det allmänna, äro de likväl till sin natur icke statsinstitutioner och de utnämningssbref, genom hvilka värdigheter inom desamma förlänas, icke att jemföra med handlingar, hvarigenom af offentlig myndighet någon förmån enskilde tillägges. Då likväl Utskottet icke nu har att yttra sig angående de uti stämpelpappersförordningen stadgade stämpelafgifter för dylika utnämningssbref, vill Utskottet, under uttalande af sin åsigt om olämpligheten af vidare lagstiftningsåtgärder i detta ämne, allenast erindra derom, att den föreslagna beskattningen måste komma att i tillämpningen

verka synnerligen ojemnt. Då motionären, enligt hvad han sjelf upp-
gifver, med sitt förslag afser att bereda verkställighet åt Riksdagens
beslut i fråga om beloppet af stämpelsatserna för ifrågavarande utnäm-
ningsbref, har han förbisett, att sammanlagda beloppet af de utaf en
innehafvare af ordensvärdighet erlagda årliga afgifter endast i ett ringa
antal fall kan komma att fullt motsvara den å utnämningebrevet, derest
sådant utfärdats, belöpande stämpel, hvaremot i det öfvervägande flertalet
fall detsamma måste, allt efter längden af den skattskyldiges lifstid,
komma att antingen öfver- eller understiga nämnda stämpelbelopp. Ord-
nad på det af motionären föreslagna sätt, skulle denna beskattning förlora
karakteren af en godtgörelse för stämpelafgiften och antaga egenskapen
af en skatt å sjelfva bärandet af ordenstecknen, hvilken tydligen icke
borde åläggas ensamt dem, som icke kunna förete utnämningebref, utan
i en eller annan form utsträckas till alla innehafvare af ordensvärdighet.
Utskottet saknar emellertid anledning att föreslå införandet af en dylik
skatt; och då, enligt Utskottets mening, en beskattning, åsyftande att
medelst årliga afbetalningar godtgöra staten fulla beloppet af stämpel-
afgiften å utnämningebrefven, skulle, äfven om den i öfrigt kunde anses
lämplig, kräfva ett bokförings- och kontrollsystem af en omfattning, som
hvarken påkallades utaf skattens vigt för statskassan eller af dess nöd-
vändighet såsom länk i skattesystemet, hemställer Utskottet,

att Herr A. P. Linds ifrågavarande motion icke måtte
af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 Februari 1880.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.

Reservation:

af Herr *J. F. Fredricson*: »Mot Bevillnings-Utskottets beslut an-
gående Herr Linds motion om ett tillägg till 3 § af gällande stämpel-
pappersförordning får jag anmäla min reservation på de skäl, som i
motionen äro åberopade, och tillika tillägga, att de, som med stjernor
och band blifva dekorerade, måtte åläggas för dessa grannlåter och ut-
märkelsetecken erlagga en årlig bevillning, minst 5 procent utaf den
kartering, som stämpelförfattningen ålägger dem att lösa för diplom-
et. Efter mitt förmenande böra dessa herrar och riddare ej undandraga sig
denna billiga afgift till staten.»
